

„Historia est magistra vitae”, „A történelem az élet tanítómestere”, hangzik a jól ismert latin közmondás, s hogy ez valóban így van, sokszor bebizonyosodik az ember számára. Így történt ez a elmúlt héten is, amikor egy nagyon érdekes kiállításon vett részt az Egri Papnevelő Intézet 3. és 4. évfolyama, Köböl Zsolt Tanár Úr vezetésével. Magam is meglepődtem, hogy milyen kincsek, s igazi különlegességek vannak elrejtve az Egri Főegyházmegyei Múzeumban, hiszen annak ellenére, hogy

már 4 esztendeje élek, s tanulok Eger csodálatosan szép városában, még nem láttam ezt a kiállítást. De sokan, sokszor vagyunk úgy, hogy éppen a közelünkben lévő értékeket, s szépségeket nem vesszük észre, mert azokat már megszoktuk, s mert azok a mindennapok szürkeségében elveszni látszanak. Az egyik kateketika órán szóba került ez a kiállítás, s kiderült, hogy a papnövendékek nagy része még nem látta. Most pedig, hogy ellátogattunk a múzeumba mindenkinek csak ajánlani tudom, mert, ahogyan a címben is megfogalmaztam, valóban olyan ez a kiállítás, mintha az ember, ha egy kis időre is, de visszalépne a múlt csodákat rejtő birodalmába. Abba a múltba, ahol az Egyház sokkal nagyobb megbecsülést, s köztiszteletet birtokolt, mint manapság. A kiállítás az egri püspökök és érsekek történetét mutatja be 1699-től egészen 1943-ig. Ilyen módon felelevenednek előttünk Telekessy István püspök személyes tárgyai, s a liturgiában használatos eszközei, valamint a 20. század érsekeinek miseruhái, s sok más értékes tárgyat megismerhet a látogató. Így tettünk mi papnövendékek is, akik kellő teológiai és liturgikus tudással még érdeklődőbb módon sétáltunk végig a termeken, amelyek időrendi sorrendben igyekeznek bemutatni az Egri Főegyházmegye történetét. A teljesség igénye nélkül néhány műkincsről, tárgyról külön is szeretnék beszélni, jelen cikkemben: Ilyen például az a gyönyörűen s, művészi módon megmunkált palást, ami Mária Terézia koronázási palástjaként szolgált, de láttunk még ezen kívül a régi

kort, s a II.Vaticanium előtti miserítust megelevenítő számos úgy nevezett hegedűtokos miseruhát, amelyek hímzése, kézi megmunkálása lenyűgözi a látogatót. A kiállítás darabjai között fellelhető Samassa József személyes tárgyai, öltözéke, s bíbornoki kalapja is, ez azért is nagy jelentőségű, mert a történelem folyamán ő volt az egyedüli egri főpásztor, akit bíborossá kreáltak. Az egyik teremben pedig megtekinthető egy 6. századból származó Gregoriánus, amely az akkori miseszöveget tartalmazza. Összegzésként elmondhatom minden kispaptársam nevében, hogy ez a kirándulás, ez a „séta a múltban”, mindannyiunk épülésére szolgált, hiszen bepillantást nyerhettünk Egyházunk nagyon gazdag és színes hagyományába, s abba a történelembe, amelyre mindenki büszke lehet. Ismételten csak ajánlani tudom mindenkinek, hogy ha ideje engedi, s éppen Egerben jár, akkor látogassa meg az Egri Érseki Kincstár kiállítását. S, végül úgy vélem, hogy Ady sorai méltán zárják ezen rövid írást a múlttól, s a róla való rövidke elmélkedésről: „Varázsolsz múltat és jelent, kinek a szín fényes világod, melyet lánglelked áthevít.”

